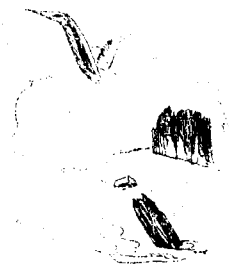
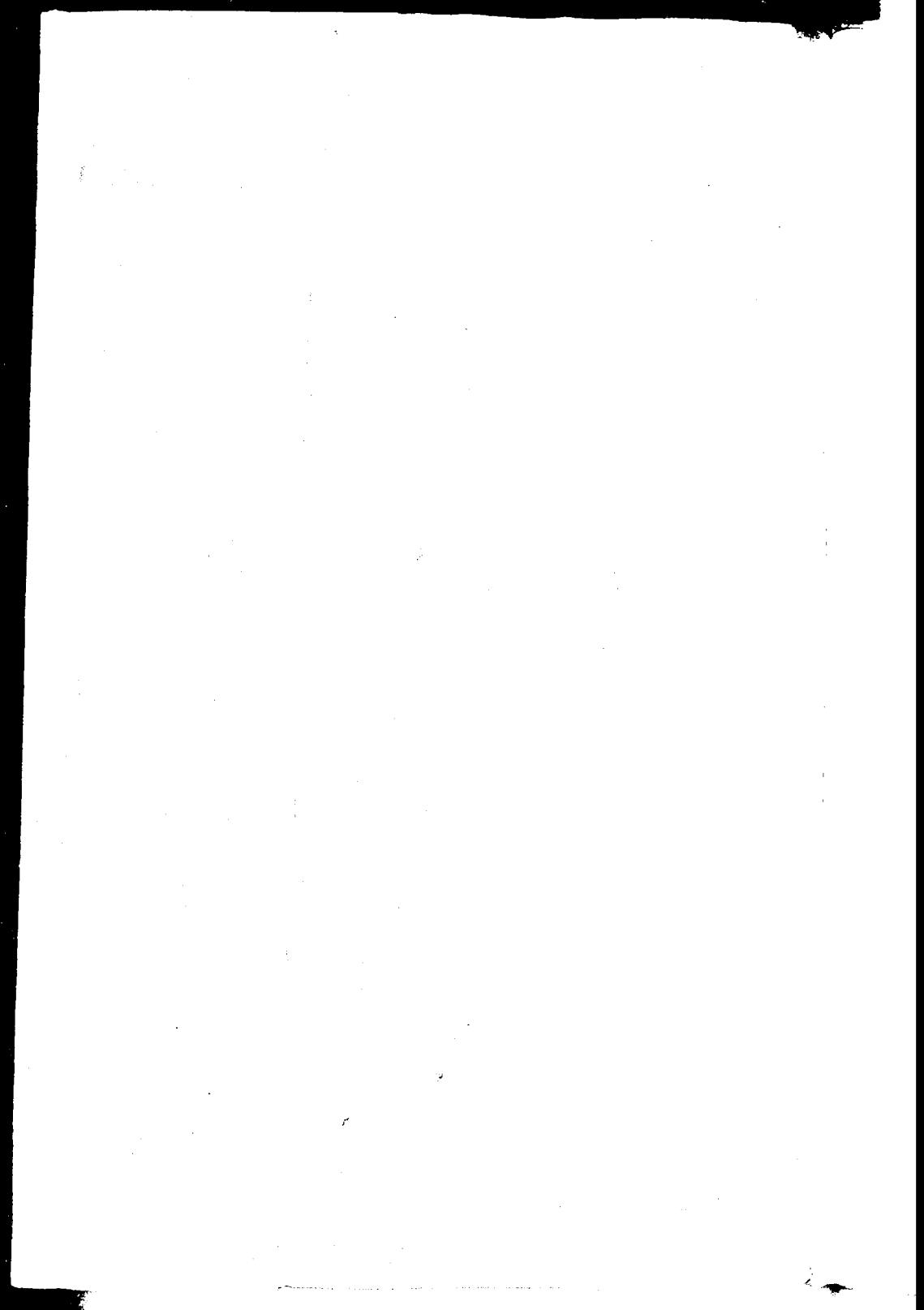
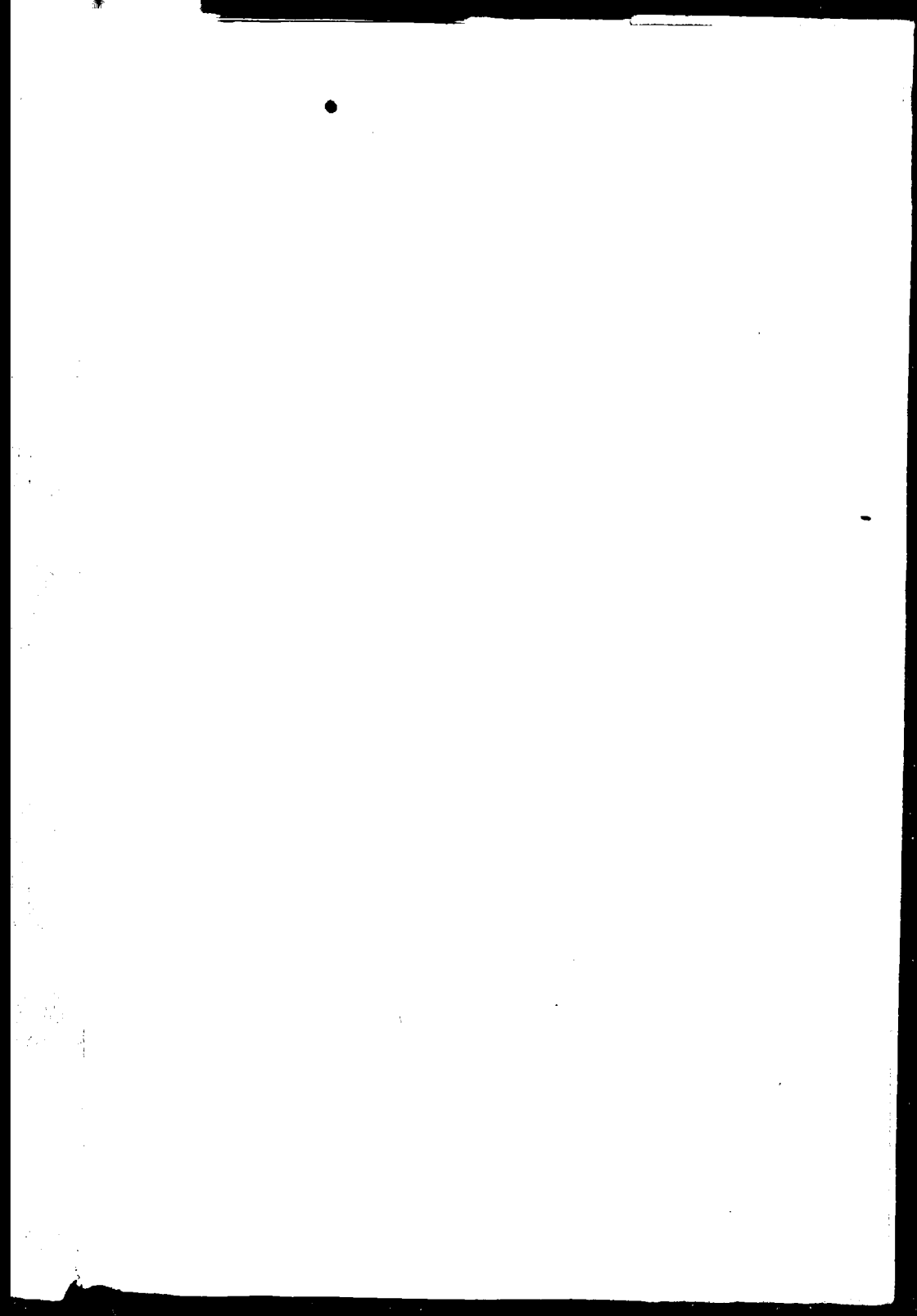

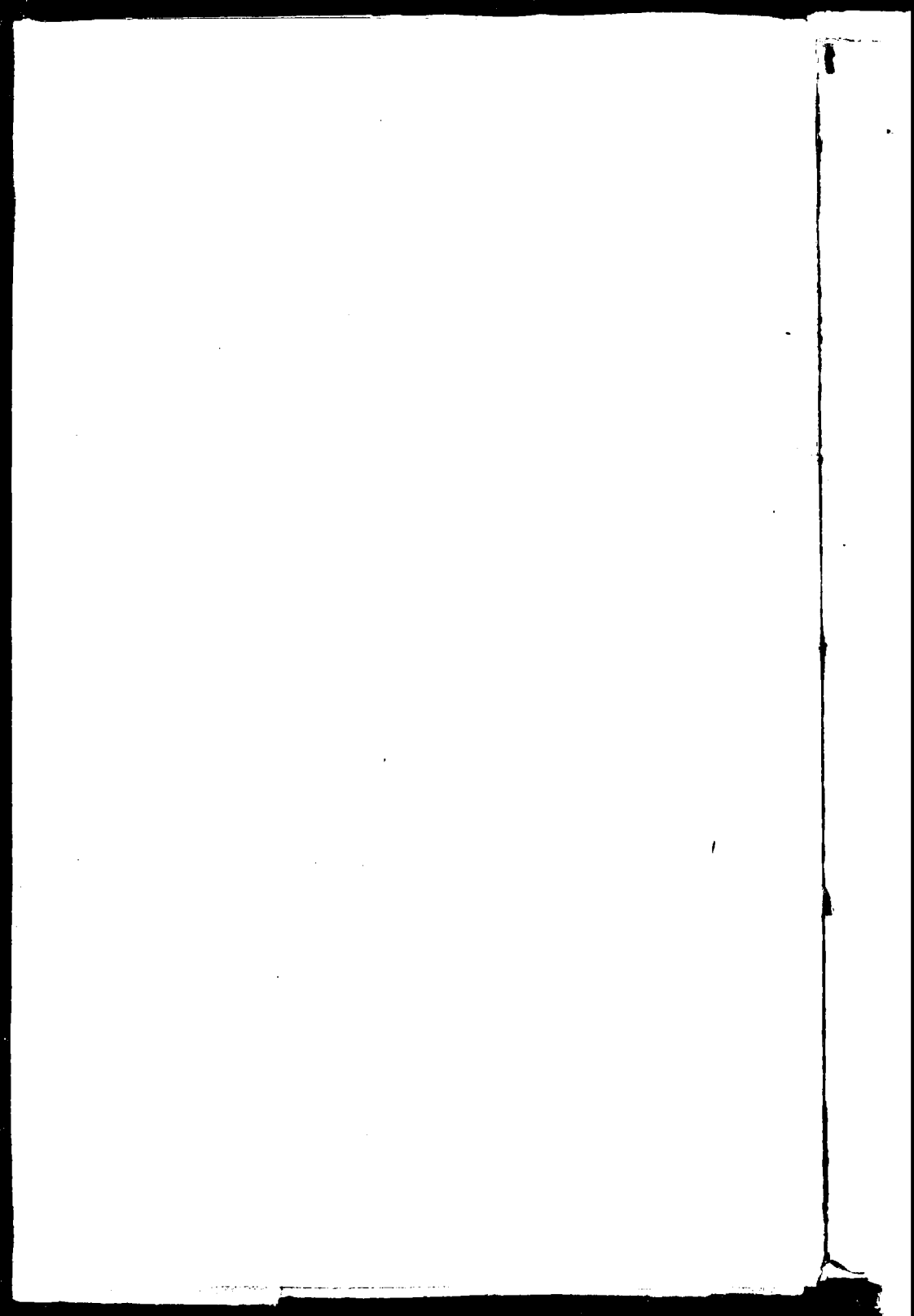
SCHIPBREUK

E.DENTEX

E. DEN TEX,SCHIPBREUK

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

E. DEN TEX

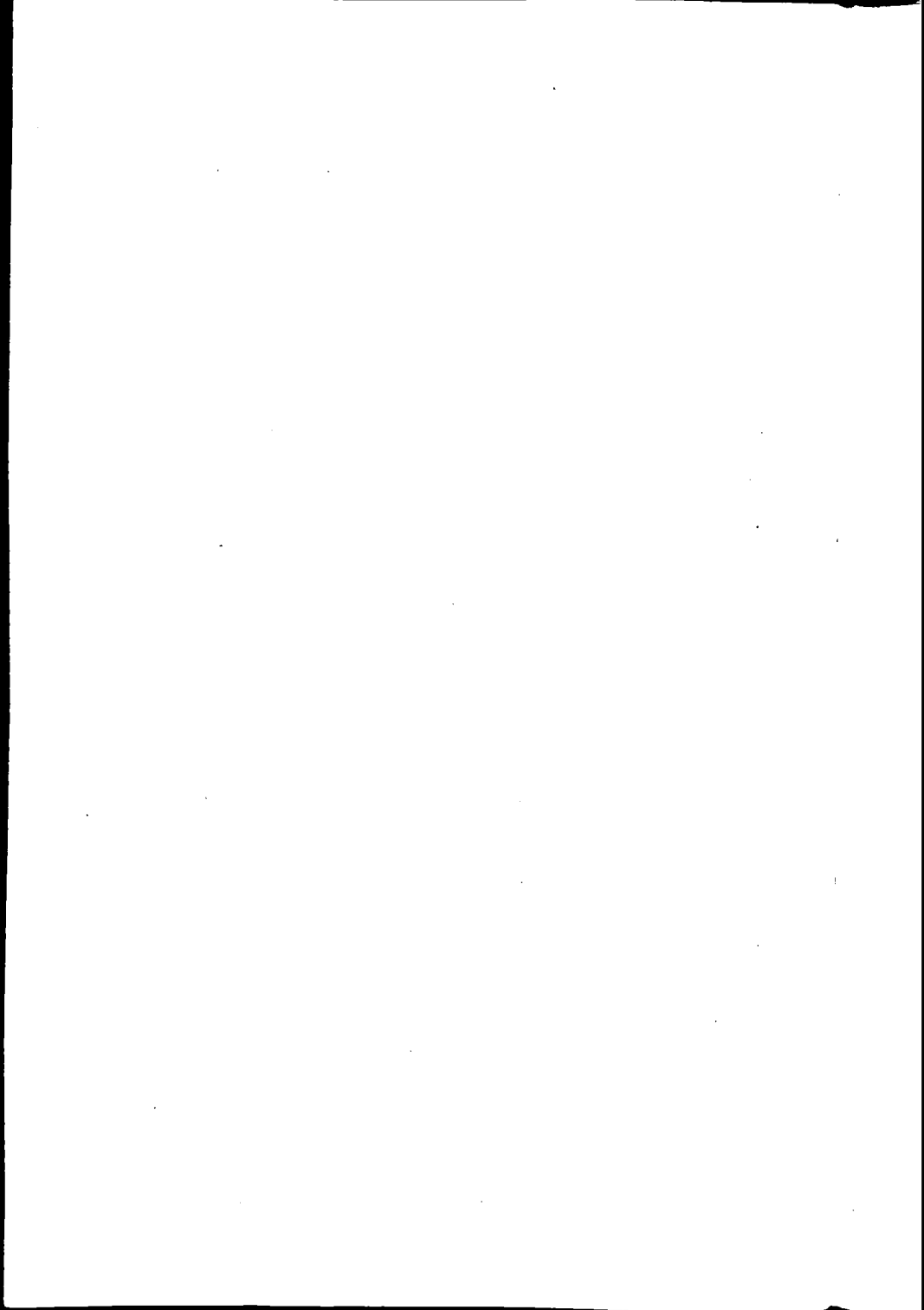
SCHIPBREUK

BAYARD PERS

1945

40436

„Een schip op strand is een baken in zee.”

SAVE OUR SOULS

De werelden, oud of nieuw,
't is lood om oud ijzer dat zinkt
in een zee die de stormzweep verhief
en wrak slaat wat hol is en klinkt.

Slechts één legendarisch galjoen
- de Vliegende Hollander zelf? -
trotseert op een noodrantsoen
der eeuwen windsterkte elf.

Wie 't opdoemen zag uit de mist,
die monsterde zonder schroom
op de zwalkende zeemanskist
voor de wilde vaart van de droom.

VAL BONDASCA

Roches moutonnées: versteende schapen
graasden zich vast in gletscherweiden,
blootgekomen na de ijstijden;
herders zijn hier niet meer noch knapen

om een zorgeloos lot te lijden
(niemand hoeft dit vee te bewaken).
Een Arcadië, maar verlaten
door de laatste moeders en meiden.

't Enig leven danst in de Bondo
onder het zwart décor der pijnen
een onmerkbaar verslappend rondo.

Tussen de zwerfstenen en stronken
thuis te zijn in de nomadehutten,
's nachts en 's winters het sneeuwdek stutten.

WINTERS

Alleen loop ik vandaag
door de bevroren laan;
werd de anthropophaag
vannacht een Franciscaan?

Wie had ik ook weer lief,
waar trok mijn haat mij heen?
Slechts dit weegt nog als grief:
ik ben te zeer alleen

op deze strakke weg
met in 't verschiet de dood,
aan weerszij heg noch steg
en achter mij de sloot

van wat ik heb begaan,
onoverbrugbaar zeer.
Straks betert het bestaan?
maar ik mijzelf niet meer.

HET OPEN VERHAAL

Alsof je weer bij me was,
liepen we langs de wegen;
ik sprak in mezelf en tegen
de vrouw van mijn eigen ras.

Maar het was alsof beide zwegen,
de eenzaamheid niet meer genas
van 't verhaal dat ik voor je las
van nederlaag en van regen.

Omdat het geen zin meer had,
heb ik er een eind aan geregen.
En toen met zon en wind tegen
was 't of je me aankeek en sprak:
„Dit verhaal heeft geen einde omdat
wij elkaar niet hebben gekregen.”

TWIJFEL

Spontaan en toch zo gesloten,
beheerst schoon soms monomaan,
maar in de grond dit zeloten-
dom niet meer togedaan.

De avonden, zij verweren
mij tot op mijn laatste woon:
terzij van knechten en heren
wikt Job, welhaast autonoom.

Het houtvuur knettert vertwijfeld.
Kan er verschil bestaan,
of 't leven stil wordt verweifeld
of blindelings wordt verdaan?

DRAMA

Reeds in deze oudste taal,
de wind door de nachtpopulieren,
vernamen voorwereldse dieren
het drama, het scheppingsverhaal.

En nóg staan wij niet aan het raam,
vereenzaamde wondertolken,
voorspellen de vlucht der wolken
en duiden de stand der maan.

Maar als vannacht in de laan
de windbomen weer verhalen,
verstom ik in alle talen,
te zeer met dit lot begaan.

DOODGRAVER

Somber dreigen de luchten;
somberder nog ben ik zelf,
want ik kan mijn lot niet ontvluchten
dan het graf in dat ik mij delf,

omdat ik weiger te worden
wat euvelmoed van mij vergt,
de ban van de hese horden
in vloekverzen heb getergd.

Maar moed is de eer der armen
en lafheid is slavenstraf:
mij wacht geen ander erbarmen
dan de troost van een eigen graf.

Het bestaan is een brug der zuchten,
die voert van een hel in een hel
en wier instorten steeds valt te duchten
op een giftige modderkwel.

ZONDVLOED

Laat en verlaten dit verherfste leven:
een nabloei van vergane zomerplanten,
terend aan ruige najaarswaterkanten,
broos als de vlucht van wintermaan en meeuwen.

Bittere schemering, loochen de genade
eertijds beloofd achter uw onheilswolken,
wentel de wereld in het bloed der volken,
ga met de duivel en zijn moer te rade!

Wilde verwoester, laat ons van de aarde
niets dan het heimwee naar uw doodse beemden,
die Noach's nageslacht voorgoed vervreemdden
van 't woonschip en zijn drijvende diergaarde.

GRONINGEN

Zullen de schepen ooit nog eens vlot raken,
droogdokken havens worden, spanten kraken
in de te vroeg en eng-gekiste rompen
van tjalken, stoomkotters en aken?

Zullen de zeeën nog wel openbreken,
weringen wegslaan, zandbanken doorsteken?
Zullen de sluizen ooit nog binnenspuien,
opdat wij weer van wal af kunnen steken?

Slaat dan de hand eendrachtig aan de pompen.
Geen schip zo taai of enkele zullen dompen,
andere openrijten, slagzij maken,
zodat het water sopt in laars en klompen.

Want eenmaal toch moet het seizoen nog ruien
en de rivieren ophouden met kruien:
wij willen uitvaren op wrakke schepen
ten spijt van ons of van de voorjaarsbuien.

Binnen- en kustvaarthaven van het noorden,
ik sloot een oud verbond met deze boorden:
verdeeld op roesten en een zeker zinken,
is mij een eender varensloot beschoren.

RIESSENBERG

Zie, het landschap komt over de heuvels
waaierender bomen in de vlakke glijden.
Vanuit de nevelverten der voortijden
wuift het ons toe en noodt ons door zijn geulen
herwaarts te trekken en ons te bevrijden
van deze doem, de kettinggang van 't heden,
waar 't staag geluk in toekomst uit verleden
zich stil onttrekt aan 't ondermaanse lijden.

Wie keren moet, is levenslang tevreden
met de vergetelheid der loofgehuchten
en 't vriendschapsbrood op arme boerensteden,
vervallen leunend aan de heuvelweiden;
en sprakeloos ziet hij de Maas verglijden,
altijd maar zeewaarts onder alle luchten.

NOVEMBER

Ik ben geboren in de stervensmaand,
terwijl het late blad verkleurde aan de bomen
en in Parijs, New-York, Londen en Rome
Gods vrede naderende werd gewaand.

Maar van de wapenstilstand onderkomen,
hebben verslagen legers zich een weg gebaad
met stille trom, verworpen, onbevaand,
dwars door het niemandsland der zuiglingsdromen.

En later koortste in mij door de brand
van Petersburg, Berlijn en Budapest,
de wanhoopsscherven en het hongermes
kerfden hun rode runen - bloed in zand.

Ieder jaar slachtmaand en het avondland
onder dit wraakgesternte wordt ontvest.

SCHIPBREUK

Ontwortel het bestaan,
een stoelvast schrijverschap
is een te fletse waan;
het leven zet zich schrap:

Monster je ergens aan,
een schip met schipbreuk in zicht
om mee naar de kelder te gaan,
als vroeger met elk gedicht.

Soms spoelen er wel eens aan,
halfdoden aan een eind hout
op eilanden zonder naam,
wier ligging geen mens onthoudt.

Maar leef je nog, trek dan voort
de wildernis dieper in:
lianen hangen tot koord
onder je koortsige kin.

En als dan de laatste drift
breekt in dit stervend lijf,
staat in je graf gegrift:
Leef ik als ik niet schrijf?

WRAKSTUKKEN

Hoe vaak al op drift geslagen?
Geen anker dat mij kan dragen.
Geen noodzeil is op den duur
bestand tegen deze vlagen.

*

voor A. Marja

Later op de balans kunnen zetten:
geen batig saldo, maar steeds goeder trouw
betaald zonder op de bankroeten te letten.
Leven is werken maar zonder winnen,
redeloos goed zijn voor vriend en vrouw
en sneuvelen op de eigen tinnen.

*

voor Kees

Binnen dit grootscheeps kapseisen, het leven,
is wellicht nog een wrak geluk geborgen
voor hen die burgerdeugd en wanmoed worgen,
die onder elk bewind kenteren tot ketters
tegen de heilsleer van de binnenvetters
en puin en wrakhout aan de vonders geven.

to Irene

Inconsolable human state:
within hanker's Chinese Wall
to be born and after all
only Death beyond the gate.
Love be bliss - however small!

*

Geef mij de vlag der nederlaag,
want ook dit vendel wil ik voor u zwaaien;
te lang zag ik het op mijn dromen waaien
dan dat ik het niet door het leven draag.

*

Het eeuwige licht te verrotten
naast wat er aan tijd moet verjaren,
alvorens 's werelds piotten
zich onzerzijds zullen scharen.

De weg ligt open want de maan
heeft alle schemer hel doorschenen
en ik weet nu waarom, waarheen en
dát ik juist dèze weg moet gaan.
Omdat de wolken overdrijven,
de sneeuw niet smelt al is het Maart,
ik nooit genoeg aan huis of haard
gehecht heb om er lang te blijven.

*

Het rot verschanst zijn schavotten :
de beul is zijn kale koning,
wiens gratie kelders en kotten
verpandt om des doods verschoning.

IMPERIUM

Alleen en nóg in deze eenzaamheid
vol van het onweerstaanbare gebeuren;
met wie ik nooit meer tot gemeenzaamheid
kan raken, lopen met hun lot te leuren.

Spengler sprak waar: wie liefheeft wordt geleid,
maar wie hen haat zullen de Nornen sleuren;
geen mensenvolk keert uit het wereldkrijt
zonder gebroken lansen, blaam en scheuren.

Blijft op uw post in de verloren strijd
van legerrossen en soldatenkeizers
om het cadaver van het koninkrijk
bij Gods gena tegen de lijkenspijzers,
al is er voor geen christen meer respijt
en wachten de profeten slechts de ijzers.

WET

Over ons trekken de wolken,
door dezelfde kracht bewogen,
die de vloed verzamele'en de volken
waaruit wij zijn gebore'en getogen.

Het ebt en krimpt allerwegen,
het kwijnt en stuipt in de mensen,
het herfst en huilt van de regen,
het wurgt onze laatste wensen.

In mager geworden gezichten
staan dezelfde barnstenen ogen
van vroeger, door plagen en plichten
omfloerst, maar gelouterd van logen.

DE VERLOREN DOCHTER

Heb ik niet steeds gezegd: laat van hen af!
de trouw der renegaten is een slet
en wie met pek omgaat die wordt besmet;
wat wist je van mijn lot achter haar graf?

Was het geweten niet altijd mijn wet?
waren de kwezels niet altijd te laf
voor honger, kou, verlatenheid en straf,
vluchten zij niet voor elk gevaar in bed?

Nu ben ik terug en denk in dankbaarheid:
haast allen die ik liefheb bleven trouw,
slechts één is er die eenmaal het berouw
vergeefs zal smeken om vergetelheid;
die geeft het niet, hoe bitter het mij spijt,
maar was het sluipmoord ik vergaf het jou.

OERTAAL

Van lieverlede is de vliet verlangen
wel gaan verstillen, nu de storm geen wonden
meer slaan kan die geen littekens vervangen;
maar stille wateren hebben diepe gronden.

Ik zit voor 't raam en weet mijzelf gevangen:
men heeft mijn lied gehoord en mij gevonden,
gekooïd, gekortwiekt en op stok gehangen
en mij een loodje om de keel gebonden.

Maar luister naar mij in de schemerstonde:
dit zwijgen is ontroerender dan zingen,
hier doen de onuitsprekelijke dingen
tussen twee mensen ademloos de ronde;
en nooit sprak het geluk zo onomwonden
als binnen liefdes stille nachtkeerkringen.

TERUGWEG

De vrouwenlevens die ik heb gekruist
zijn onherstelbaar uit hun koers gesmeten:
geen kon de vreemde verten meer vergeten,
die in mijn ogen staan en die mijn vuist
zal weren tegen het gebroed der neten,
waaraan de wereld welhaast is verluisd.

Maar in één vrouw heb ik voorheen gehuisd
en niets wat zij niet van mij heeft geweten.

Dat ik ben uitgegaan en ben verdwaald,
dat ik haar weer zou vinden in de stegen
waar zwerflust doodloopt en naar heimwee taalt;
dat zij mijn hand zocat en mij heeft verhaald:
de aarde is rond, mijn zoon, en al haar wegen
keren tenslotte weer hun oorsprong tegen.

TUCHTHUIS

Dit is het leven van de allerarmsten:
in lompen stropelen op wonde voeten
en bij de vuurpot vechten om het warmste
plekje aan lij dat we met blaren boeten.

Heimelijk knauwen op verkoalde knollen,
waarom geslagen honden nog niet janken
en met de koolsoep naar een hoekje hollen,
de muts afrukken en den Here danken.

De kleine zielen richten zich te gronde,
waar d'een de ander het bestaan verkankert;
wie 's werelds waarden wankel heeft bevonden,
weet zich eerst recht op vaster grond verankerd.

DE LAATSTE EER

Alzijds de leugen, het verraad.
Geen volk meer of het is van tweedracht
mergdiep doorkankerd en van haat
verdord tot een midwinterzeenacht.

Bitter de broederkrijg, 't brutaal
brandschatten onder bondgenoten:
aas tegen aas, waar perk en paal
slechts wordt gesteld door der coyoten

vadsige vraatzucht en de val
van ook de laatste christenkronen
niets meer van 't liederlijk gelal
honender hoeren kan verschonen.

Enkel het duizend-merenland
bergt nog een volk dat noest en zwijgzaam
't lot van ons ras vervult, de hand
eer aan zichzelf dan aan zijn eer slaand.

Vaal is de noorderlichtse kleur;
Purperen poolnachtwouden, ijl doorzeverd,
tussen twee vuren aan de willekeur
van wat zich mensenrecht noemt uitgeleverd.

NEARER, MY GOD, TO THEE

Dit slechts kàn niet vervallen:
zee - het ebben en vlooden,
maan - het wassen en smallen,
wind - het luwen en woeden.

Schip, de maanvlag in top en
bollend de wolkenzeilen,
neem als verdronken koppen
ons aan boord voor de mijlen

die u van 't daglicht scheiden,
van het uur van uw zinken;
laat ons die tijd verbeiden
door te zingen en drinken

om van schipbreukelingen
weer matrozen te worden,
tegen 't verval der dingen
't zwemvest weer om te gorden.

Eénmaal willen wij landen,
waar ons niet kan vergallen
't leven al wat moet branden
en wat komt te vervallen.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased from 10.5 million to 12.5 million (19.5% of the population) (ONS 2000).

There is a growing awareness of the need to address the health care needs of the elderly population. The Department of Health (2000) has set out a strategy for the NHS to meet the needs of the elderly population. This strategy is based on the following principles:

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

• The NHS should be able to meet the needs of the elderly population in a way that is consistent with the values of the NHS.

INHOUD

Save Our Souls	7
Val Bondasca	8
Winters	9
Het Open Verhaal	10
Twijfel	11
Drama	12
Doodgraver	13
Zondvloed	14
Groningen	15
Riessenberg	16
November	17
Schipbreuk	18
Wrakstukken	19
Imperium	22
Wet	23
De Verloren Dochter	24
Oertaal	25
Terugweg	26
Tuchthuis	27
De Laatste Eer	28
Nearer, My God, To Thee	29

COLOPHON

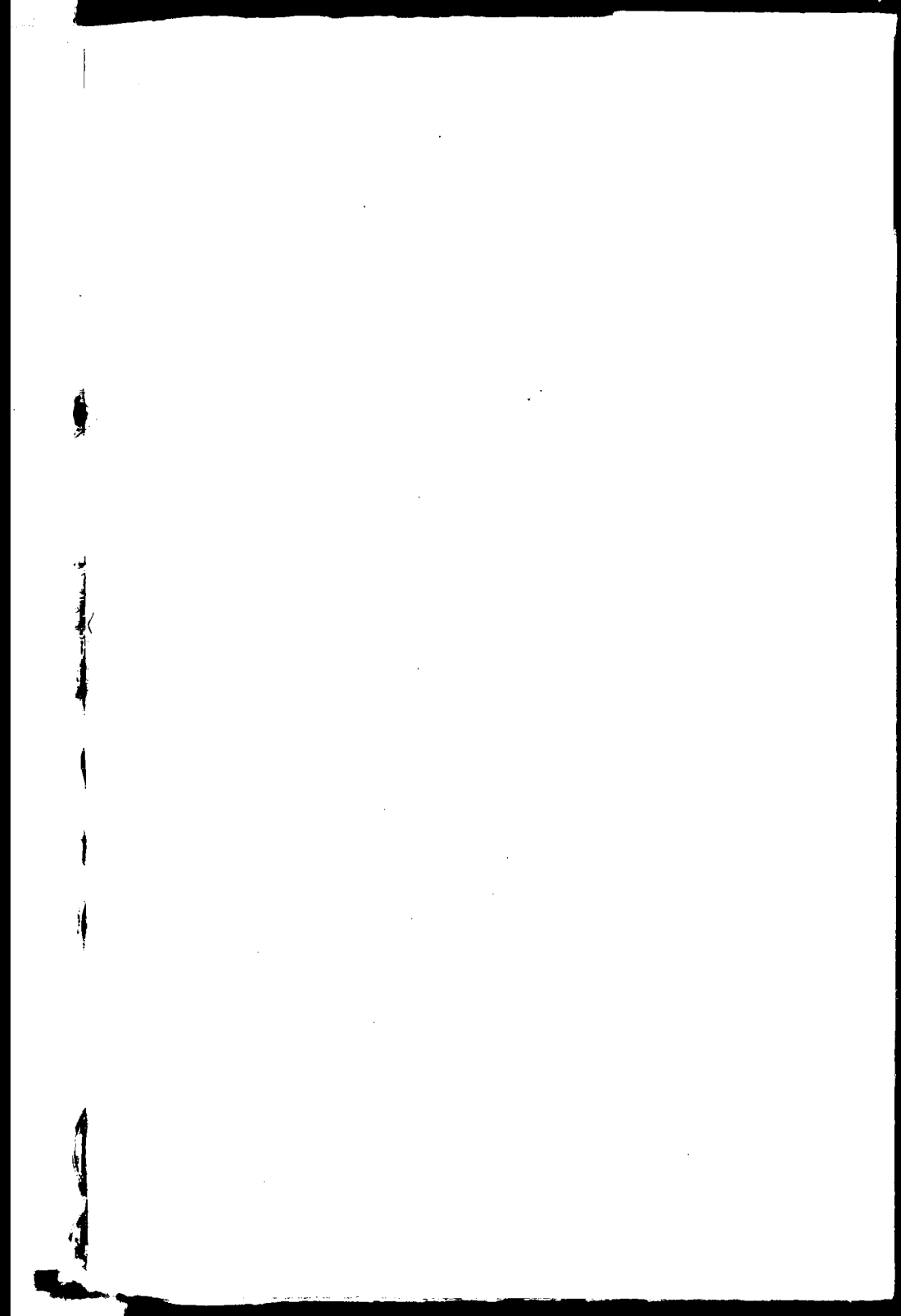
De bundel „Schipbreuk" werd in het voorjaar van 1945 met de hand gezet uit de Hollandse Mediaeval en gedrukt in een beperkte oplaat, uitsluitend voor vrienden van dichter en uitgever.

Vijftig exemplaren, genummerd van 1—50 werden door den dichter gesigneerd.

Dit is nummer

4

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This not only helps in tracking expenses but also ensures compliance with tax regulations.

In the second section, the author provides a detailed breakdown of the monthly budget. It includes categories for housing, utilities, food, and entertainment. By comparing actual spending against the budgeted amounts, one can identify areas where costs are exceeding expectations and make necessary adjustments.

The third section focuses on investment strategies. It suggests diversifying investments across different asset classes to minimize risk. The author also mentions the importance of regularly reviewing the investment portfolio to ensure it remains aligned with long-term financial goals.

Finally, the document concludes with a summary of key takeaways. It reiterates the need for discipline and consistency in financial planning. The author encourages readers to take control of their finances and work towards achieving their desired financial future.

